

IJA # 274

אלפא ביתא: ותרגילי מקרא למתחילים

Alfa Beta ve-Targile Miqra la-Mathilim

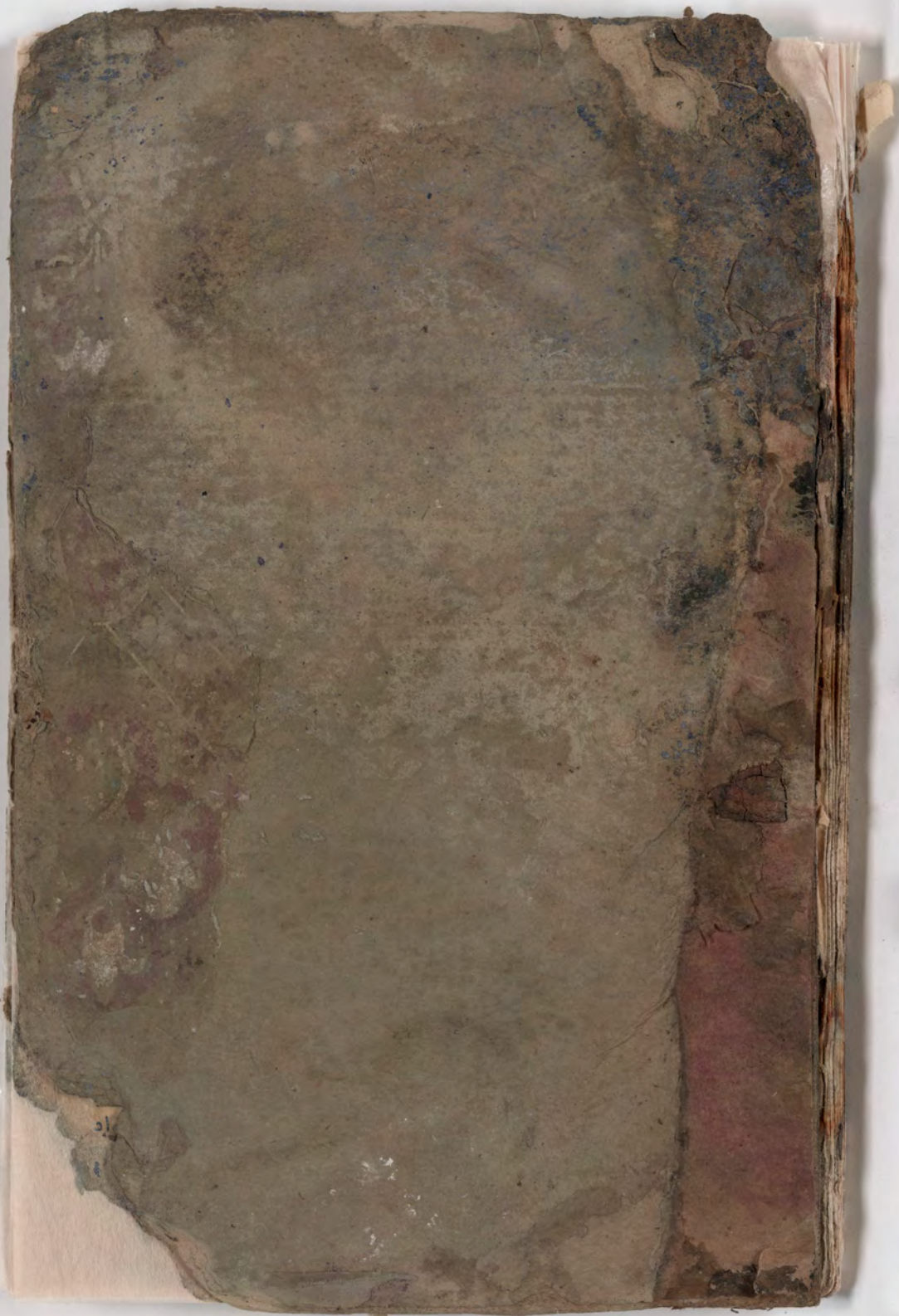
Ḥad'ad, `Ezra

Baghdad, 5709 (1948 or 1949)

قطعة شطية / إدراج وجد(ت) مع كتاب fragment/insert found with book

fragment/insert found with book / قطعة شظية / إدراج وجد(ت) مع كتاب

רוב על استعمال هذا الكتاب في المدارس الاسرائيلية بالعراق

עזרא חדאד

עזרא חדאד

דברנו לך מקרא למתח לים

כל הזכויות שמורות

طبعة الشرقية . بغداد

דפוס אל שוקינדו

قطعة شظية مرئية من كتاب مجلدّ visible fragment from bookbinding

רב על استعمال هذا الكتاب في المدارس الاسرائيلية بالعراق

עזרא הראד

עזרא הראד

תרגילי מקרא למיתח לים

הוצא ע"י ועדת בתי הספר של הקהלה

כל הזכויות שמורות

מהדורה שלישית

בנדאד - התשמ"ט

المطبعة الشرقية - بغداد

דפוס אל שרקיה

الطبعة الثالثة

Handwritten notes and scribbles on the right page, including the number 30 and some illegible markings.

سرفيس
استعمال هذا الكتاب في المدارس الاسرائيلية بالعراق

עזרא הראד

ותרגילי מקרא למתחילים

הוצא ע"י ועדה בתי הספר של הקהלה

כל הזכויות שמורות

מהדורה שלישית

בנראד - התש"ט

المطبعة الشرقية

דפוס אל שרקויה

المطبعة الثالثة

פתח דבר
למהדורה השלישית

בהקדמתי למהדורה הראשונה של ספר "אלפא-ביתא" שיצאה לפני שנתיים, אמרתי ש"הספר הזה נועד להביא את למוד האלף-בית והתחלת הקריאה העברית לידי ההדרגה האפשרית ביותר. השתדלתי עד-כמה שידי מצעת להשתמש באמצעים חנוכיים, להקל על נערי בני ישראל בעראק את קליטת האותיות והנקודות בשפה מיוחדת, ולהעביר אותם מהאלפא-ביתא אל למוד הקריאה באופן טבעי על ידי פרקים משושים מחיי בית הספר והמשפחה."

התוצאות המזהירות, והתפקיד החשוב אשר מלא ספר הקטן הזה בתכנית בתי הספר של כל קהלות ישראל בעראק הורו את נחיצותו לתלמידים המתחילים, עם כל הקשיים שאינם נחקלים בהם.

במהדורה הזאת הכנסתי כמה תקונים ומלואים ע"פי הערותיהם של חברי המורים מתוך הנסיון והדרושות, גם העשרתי את הספר בציוורים העשויים לעורר את בוח יצירתם של התלמידים. תקותי חזקה כי גם בפעם הזאת יצאתי ידי חובתי.

עזרא חראד

קטנת המואף

ללפיعة الثالثة

يستهدف هذا الكتاب كما بينته في مقدمة الطبعة الاولى، تبسيط مباديء القراءة العبرية وتمكين الطالب البتدي، من التدرج فيها بصورة طبيعية من السهل الى الصعب ومن الالفاظ البسيطة الى المركبة، ومن ثم تكوين الجمل بالاسلوب المعتاد في كتب مباديء القراءة للاحداث.

وضعت هذا الكتاب نظراً لسيس الحاجة اليه بتشكيل من لجنة المدارس الامرائيلية ببغداد، فراعيت فيه خاصة مخارج الحروف واصول التنقيط المألوفة لدى يهود العراق، بعد استطلاع رأي غير واحد من المعلمين ذوي الخبرة في الموضوع، ودراستي للمشاكل التي تمور بتعليم الاحداث قواعد النطق الصحيح بالالفاظ العبرية.

ان القسم الاول من الكتاب يستهدف بالدرجة الاولى تعليم الحروف وتركيب الالفاظ والجمل. لذلك يربى من العلم الاهتمام بتطبيق التمارين والاكتار من نماذجها مستعيناً بالسطورة لتعود الطالب رسم الحروف والحركات والنطق الصحيح بها. أما القسم الثاني فيحتوي على فصول من حياة الطالب البيتية والدرسية موضوعة بالاسلوب مبسط يسهل عليه تفهم معانيها.

وقد كان من قبول المعلمين مجهودي هذا المتواضع وقع كبير في نفسي
وحسبي جزاء ما أنا شاعر به من اني اسديت اليهم خادمة فيها بعض العون
لهم في مهمتهم الشاقة .

والله الموفق . م

المدرسة الوطنية
ببغداد

عزراحي

חלק ראשון
אלפא ביתא

シ

シ

シ

シ

シ

シ

シ

シ

シ

シ

シ

シ

シ

シ

シ

シ

シ

シ

シ

シ

シ

シ

シ

シ

シ

シ

シ

シ

シ

シ

シ

シ

シ

シ

シ

シ

シ

[Faint handwritten scribbles]

𠂔 𠂔 𠂔

𠂔 𠂔

𠂔 𠂔 𠂔 𠂔 𠂔 𠂔

𠂔 𠂔 𠂔 𠂔 𠂔

𠂔 𠂔 𠂔 𠂔 𠂔

𠂔 𠂔 𠂔 𠂔 𠂔

𠂔 𠂔 𠂔 𠂔

𠂔

𠂔 𠂔 𠂔

𠂔 𠂔 𠂔 𠂔

𠂔 𠂔 𠂔 𠂔 𠂔 𠂔

𠂔 𠂔 𠂔 𠂔 𠂔 𠂔

𠂔 𠂔 𠂔 𠂔 𠂔 𠂔

Handwritten text in a stylized script, possibly a form of shorthand or a specific dialect. The text is arranged in several columns, with some characters appearing to be variations of a few basic forms. The script is dense and fills most of the page.

Handwritten text in a stylized script, similar to the left page. The text is arranged in several columns, with some characters appearing to be variations of a few basic forms. The script is dense and fills most of the page.

א-ר

א-ר פ-ר ר-פ ר-פ-ר
 א-ר א-ר א-ר א-ר
 א-ר א-ר א-ר א-ר
 א-ר א-ר א-ר א-ר
 א-ר א-ר א-ר א-ר
 א-ר א-ר א-ר א-ר

א-ר א-ר א-ר
 א-ר א-ר א-ר
 א-ר א-ר א-ר
 א-ר א-ר א-ר
 א-ר א-ר א-ר

א-ר א-ר א-ר

ח	ט	י	יא	יב	יג
כ	כא	כב	כג	כד	כה
כו	כז	כח	כט	ל	לא
לב	לד	לה	לו	לז	לח
לט	מ	מא	מב	מג	מד
מה	מו	מז	מח	מט	נ
נא	נב	נג	נד	נה	נו
נז	נח	נט	ס	סא	סב
סג	סד	סה	סז	סח	סט
סז	סח	סט	סז	סח	סט

פ	פא	פב	פג	פד	פה
פו	פז	פח	פט	צ	ца
צב	צג	צד	צה	צו	צז
צח	צט	ק	קא	קב	קג
קד	קה	קו	קז	קח	קט
קכ	קכא	קכב	קכג	קכד	קכה
קכז	קכח	קכט	קל	קלא	קלב
קלג	קלד	קלה	קלו	קלז	קלח
קלט	קמ	קמא	קמב	קמג	קמד
קמה	קמו	קמז	קמח	קמט	קנ
קנא	קנב	קנג	קנד	קנה	קנו
קנז	קנח	קנט	קס	קסא	קסב
קסג	קסד	קסה	קסז	קסח	קסט
קסז	קסח	קסט	קסז	קסח	קסט

פִּינָה, נֶאֱחָה, נֶדָה, אֶזְנָן
 זֶזְנָן, נֶזֶן, נֶזָה, אֶזְרוֹן
 אֶזְרוֹנֵי, נֶזְכָּה, נֶזְכָּה, נֶזְכָּה
 נֶזֶנָה, נֶזֶנָה, פִּינָה, אֶזְרוֹנֵי
 אֶזְרוֹן, אֶזְרוֹן, אֶזְרוֹן, אֶזְרוֹנֵי
 אֶזְרוֹן, אֶזְרוֹנֵי, נֶזְכָּה, נֶזְכָּה
 אֶזְרוֹן, אֶזְרוֹנֵי, אֶזְרוֹנֵי, אֶזְרוֹנֵי
 אֶזְרוֹנֵי, אֶזְרוֹנֵי, אֶזְרוֹנֵי, אֶזְרוֹנֵי

נֶזֶר, רֶאֱחָה, דֶּהָה, בֶּזְנָן
 דֶּזְנָן, פִּנָּה, פִּנָּה, נֶזְכָּה
 אֶזְרוֹן, אֶזְרוֹן, אֶזְרוֹן, אֶזְרוֹנֵי
 דֶּהָה, נֶזְכָּה, נֶזְכָּה, נֶזְכָּה
 אֶזְרוֹן, אֶזְרוֹן, אֶזְרוֹן, אֶזְרוֹנֵי
 אֶזְרוֹן, אֶזְרוֹנֵי, אֶזְרוֹנֵי, אֶזְרוֹנֵי
 אֶזְרוֹנֵי, אֶזְרוֹנֵי, אֶזְרוֹנֵי, אֶזְרוֹנֵי

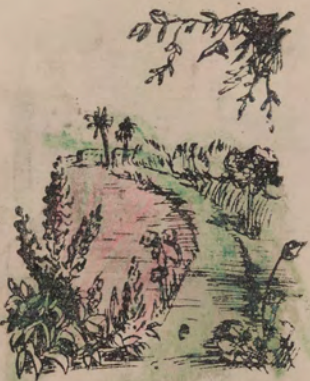

פֶּרֶךְ

פֶּרֶךְ

רֹפֵא פֶּרֶךְ חֶפֶץ רֹדֵף
 פֶּרֶךְ גֶּפֶן פֶּרֶךְ אֵלֶּם
 חֶפֶץ פֶּרֶךְ אֵלֶּם
 פֶּרֶךְ חֶפֶץ אֵלֶּם
 רֹפֵא חֶפֶץ אֵלֶּם
 רֹפֵא חֶפֶץ אֵלֶּם
 חֶפֶץ חֶפֶץ אֵלֶּם

פֶּרֶךְ פֶּרֶךְ פֶּרֶךְ פֶּרֶךְ
 חֶפֶץ רֹדֵף אֵלֶּם חֶפֶץ
 חֶפֶץ חֶפֶץ חֶפֶץ חֶפֶץ
 חֶפֶץ חֶפֶץ חֶפֶץ חֶפֶץ
 חֶפֶץ חֶפֶץ חֶפֶץ חֶפֶץ
 חֶפֶץ חֶפֶץ חֶפֶץ חֶפֶץ
 חֶפֶץ חֶפֶץ חֶפֶץ חֶפֶץ

בנור

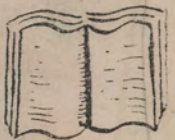

ראיתן הפנר הזה בבנורו
 אלא למה ראיתן הפנר ?
 נקבה עין ראיתן הפנר
 סוף אלה אלה אלה אלה
 אלא אלה אלה אלה אלה
 הפנר הזה הוא נור
 הנה הוא אלה אלה אלה

מממ ססס ים

מממ ממה מי ים ים
 ססס סס סס סס
 מר ים סיס סס ים
 ים ים ים ים ים
 ים ים ים ים ים
 ססס ססס ססס ססס
 ים ים ים ים ים

ספר

מאר

סג

זדמה

זממה

זפרון

זסיסים

זתמים

מורה

מתם

מורה

זדלים

זמנה

זרחים

זסירה

זפריים

זסא

זדמ

זסא

זסיר

זמנה

זמונים

זסיסים

זמנים

זסא

זסא

זסא

זסא

שמש

בשורה, אורה, שבבה
 שמי כה, שמ מה, שמ נה
 חמישי, מחשבה, שו שנה
 חדשה, מאורשה, שרשים
 שרים, משוררים, פרשה
 פרשים, ששים, ששים
 דשאים, שדהו, שורנו

שש שש שש

שש שש שש
 שש שש שש
 שש שש שש
 שש שש שש

הנה נמלים באים

המורה שלי שלח לי ספר.

שאל האפה אפה לי חלה.

בסל לחם, בפסח מלח.

הלל בן-למד המלח חלה.

המלך שלנו מושל בחדר האל.

אלה הדברים אשר דבר לאמר

אני גמר החלל בליל-פסח.

הגל

מלך, הלל, לחם, לבוא

פלא, חלה, חלה, אבל

שלל, גדול, הפל, מחול

דני, חלון, פדיל, למד

גמל, שאל, חליל, נבר

דניאל, אלהים, לבנה, פדל

פילגש, נמלים, מלמד, מנהל

ע ע ע ע ע ע ע
 ע ע ע ע ע ע ע
 עב עד עז עז עם עם
 עוף רע על נע עף עיר
 עין עלה שעה עשר יעד
 רועה שועל שמע עולם
 עשן עגל פועל מעיל
 רנע ערב עוגב עני עגף

לוי אכל אגוזים

דויד וזרח הביאו לי זמיר.
 אמא בשלה לנו ארז וחלב.
 אבא שם בכיסו זוז זהב.
 זה זאב זו זאבה והלז און.
 הפר הזה שמן וזה רזה.
 האפר זרה ארז פנקן.
 גהר הקבנון יש ארז.

עגלה

נַעֲמָן, סַעֲרָה, עַבְדֵיהָ
 נַעֲרָה, נַעֲרָה, עַבְדֵיהֶם
 רֵעָהוּ, מוֹדַעָה, מוֹעֲדֵיהֶם
 מַעֲרֹכָה, עֵירָה, עַלֵיהָ
 כַּנְעַן, רַעֲשֵׁן, יְרֵעָה נַעֲמָה נַעֲרָה עַלֵיזָה
 יְשִׁיבָה, מַעֲמָה, עַרְמָה שִׁמֵּעַ בְּנֵי מוֹסֵר יֶאֱבֹד

השעון הזה שבע פעמים

עוֹרָה בְּנֵי עוֹרָה! הַשֶּׁמֶשׁ זָרַח.
 וְהַשֶּׁעוֹן הַזֶּה שֶׁבַע פְּעָמִים,
 הָרוּעָה נִהַג יַעֲרֹךְ עֵזִים.
 הֵם אוֹכְלִים עֹשֵׁב שֶׁם בֵּיעַר.
 וְנַעֲמָן אֶכְלוּ קָרָח.
 נַעֲמָה נַעֲרָה עַלֵיזָה.
 בְּנֵי מוֹסֵר יֶאֱבֹד

דְּקָלִים
חֶדְקָל

דְּקִיּוּמִים, נְקִיּוּמִים
קַעְרָה, קַנְמוֹן

קַטְרֵת,	נְקוּדָה,	יַעֲקֹב
קִשְׁתוֹת,	חֶלְקִים,	שְׁקוּיִים
שְׁקָלִים,	תְּקוּפָה,	תְּקוּעָה
קִסְתוֹת,	קַדִּימָה,	מִקְבֵּת
יִדְקָת,	אֲבוּקָה,	קַדִּיאָה

נֶהָר
חֶדְקָל

בְּעֶרְאֵק יֵשׁ נֶהָר נְדוּוֹה,
 הוּא נֶהָר חֶדְקָל.
 עַל שִׁפְתַּי הַנְּהָר יֵשׁ דְּקָלִים,
 וְעַל בֵּר הַיָּרֵק נְדִיִּים.
 בְּבִקְרַב בְּבִקְרַב אֲנִי מִטִּיל,
 עַל שִׁפְתַּי חֶדְקָל חֶדְקָל,
 עִם יַעֲקֹב אָחִי הַקְּטָן.

הָאֵיל אֹכֵל צֶמַח
 אֲנִי יֶלֶד חֲרוּץ,
 יוֹסֵף הַצֶּעִיר עֵצֶל
 בֵּיַעֲרֵי יֵשׁ עֵצִים וְצֵל.

הַצֵּיד יָרָה חֵן וְצַד נֵץ.
 אַחֲרָיו חֲכִימֵי לְבַשׁ צִיץ.
 לֹא אֵכֵל מִצֵּד בַּפֶּסֶח.

עַל הָאָרֶץ.

אֵל נֵזֶר סֵר

סֵרִים אֶרְפָּה

סֵפֶה, דִּפָּה, נִפְאָה, חֶפֶה,
 סִגְלָה, נִקָּם, אֶרְפָּה, זִבְלוֹ

מִשָּׁה רִפְנוּ כְּתֹב אֶת הַלְלוּ

חֶקֶה אַחַת נָתַן

אֲנִי יוֹשֵׁב בַּסֵּר

אֶחָיו סִפְרָיו

עֵינָיו פָּנָיו יָדָיו שִׁשָּׁה שְׁלֹו
נִמְלָו פִּיָּו בָּנָיו דָּו בְּגָדָיו
אֲחָרָיו עֲלָיו אֵלָיו אֶלְהָו
בְּנוֹתָיו אֲרָנָיו אָבִיו צוּו
חַו חָיו חָיו נָלוּ רֵאוֹתָו

לֹו שִׁפְדָּ אֶת חָדָו

אֶת שִׁו

וְאֶחָיו וְחַבְרָיו

יֵצֵחֵק רַב־קָה אֲרָדָה

אֶבְתּוֹב יִצְמַע אֲרַבֵּעַ יִרְקוּט
שִׁמְעוֹן יִדְאָה סִפְרָו מִקְרָו
יִרְדֵּי יִקְרָאוּ צַדִּיקָה נִפְטָ

נִלְנָל

מִזְלָג

אֶפְרָיִם עֲמָרָם יִשְׂרָאֵל

אֶבְרָהָם יִשָּׁבֵב צַלְצוֹ

אֶחָבְתִּי

אִפְרַיִם יִבְתּוֹב
מִכְתָּב.

הַמּוֹרָה עֲלֵצֵל בַּפְּעֵמוֹן .
נִפְקְחוּ עֵינֵיהֶם . שָׁבוּ לַמְּקוֹמָם
נִשְׂאוּ רַגְלֵיהֶם , הִלְכוּ לְדַרְכָּם .
וַיֵּרֶד מִן עֵקֶב , נֵרֶד וּכְרַכָּם .
בְּנֵי מִן , אֲשֶׁר לְ וְאֶרֶץ .
יִבְלֶה עוֹד הַצְּפִינוּ .

כָּל הַכְּמָה צִפְרִים

שָׁמְרָה , עֵז , אֲמֵן , רַנִּי
חַנּוּנִי , גְּדִלוֹ , וַיִּקָּם , רַחֲבוּ
בְּעֵזָהּ , חֲפָשִׁי , קָרְבוֹ , וַיַּעַף
יָפוֹ , בְּקָרְאִי , בְּלַמְדִּי , מִשְׁזֹר
חֲדָשִׁים , קָדְקָד , מֵאֲדָמִים
צָרְעָה , יַחֲנִינוּ ,
כְּתָב־לְךָ , פֶּסֶל-
יַעֲמִי , אֲנִיָּה

נִפְעָמִי

נִסְעָה

בְּאֵנִיָּה

חֲדָשׁ נִסָּן הוּא רֵאשׁ חֲדָשִׁים
רֵאשׁוֹן הוּא לְחֲדָשֵׁי הַשָּׁנָה
אֲנִי חֲכָמָה שְׂכַנְתִּי עַד־מָוָה
נְיוֹת סוּחָר.

חֲטָה בְּחַפְנָיו.

נִי אֱלֹהֵי צְדָקָה

וְשֵׁשׁ מְשֹׁרֵר.

רוּחַ נַח לוּחַ

תְּפִיחַ גְּבוּהַ לוּחַ רַע רַח

מִדּוּעַ מַח שָׁבוּעַ שׁוּעַ

שִׁיחַ יִיַע יִיַע יִיַע

מִזְבֵּחַ מִפְתֵּחַ כּוּחַ נִיחַח

מִוְרַח יִרְיַע יִצְרִיחַ מִפּוּחַ

צָבוּעַ רְקוּעַ מְצַלִּיחַ צִלְעַ

פְּסִיחַ סִלְחַ מְשִׁיחַ מְשׁוּחַ

שׁוּעַ פּוֹתַח פְּתוּחַ תּוּקַעַ

תְּקוּעַ מְנַצַּח מְשַׁבַּח

יִשְׁכְּבֵנִי לַנּוֹחַ פַּחַת הָעֵץ.
 נַח הָיָה אִישׁ צַדִּיק, הוּא
 הִקְדִּיב אֶת קַרְפְּנוֹ עַל הַמּוֹצֵחַ
 וַיִּרַח אֱלֹהִים אֶת רַח הַנִּיחָה.
 אָמַר נָא לִי מִדּוֹעַ הָאֵפֶר מוֹרַח?
 הוּא חֵרֵשׁ וְזֵרַע, וְהָאָרֶץ
 חֵרֵשׁ לָנוּ לֶחֶם לִשְׁבַע:

אֵלֶּה בְּנֵי לֵה

בִּיתָה, אֵמָה, לִקְחָה, בְּתָה
 וְאֵשָׁה, יִלְקוּטָה, לִבְתָּה, בְּנָה
 שְׁבָתָה, נִפְשָׁה, בַּפָּה, נִרְהָה
 שְׁבָמָה, שִׁיעוּרָה, לַמוֹרָה
 מַחְבְּרָתָה, שְׁפָתֶיהָ, שְׁפָתָה
 בְּנִרְהָה, בְּנִרְיָה, אֲבָלָה, אֲבָלָה
 סְפִירָה, סְפִירָה, אֲוִיָּה, אֲוִיָּה
 יִפְיָה, יִפְיָה, קוּמָה, קוּמָה
 יִרְכָה, יִבִּיעֶיהָ, יִבִּיעֶהָ

אֶחָתִי שָׂרָה שָׂמָה
 אֶת יִלְקוּטָהּ עַל
 שִׁבְמָהּ לִפְנֵי לְבָתָהּ
 לְבֵית הַסֵּפֶר. הִיא

חֲבֵרָה לְאָמָה וּתְשַׁקְלָה
 וּתֹאמֶר: שָׂרוּם לְאָמָה!
 בְּבִתָּהּ הוֹצִיָאָה אֶת סֵפֶרָהּ
 וְאֶת מַחְפְּרָתָהּ, וּתְקַרְאֵה אֶת
 שִׁיעוּרָהּ לִפְנֵי הַמוֹרֶה. הַמוֹרֶה
 שָׂמְחָה מְלַמְדָהּ וּתְיַנֵּן לָהּ
 מִתְּנָה יָפָה.

עֲתָה אֶלְמַד
 לְקַרְא!

אֶת הָאֱלֹהִי-בֵית
 לְמִדְתֵּי, אֹת

לְאֹת, וְכוּן לְקוּן מְלָה אַחַד
 מְלָה. בְּכָר הַנִּיעָה עֵרֶת.
 מִחַד אֶתְחִיל לְקַרְא פְּרִקוּן
 מְקַרְא וּסְפּוּרִים, שִׁיחוֹת
 וְשִׁירִים. חַגִּים וּמִן עֵדִים.
 עֲתָה אֶלְמַד לְקַרְא!

חלק שני
פרקי מקרא

בַּכֶּתֶב

בַּא הַמּוֹרֶה:

— שְׁלוֹם יְלָדִים!

— שְׁלוֹם לְךָ הַמּוֹרֶה!

— הוֹצִיאוּ אֶת סִפְרֵיכֶם!

— לִכְתּוּבֵי יֵשׁ סִפְרִים.

— לִי גַם מִחִבֵּרֵת, עֶפְרוֹן, וְעַתָּה.

— מִי יֵשׁ אֵל הַלּוֹחַ?

— אֲנִי אִישׁ אֵל הַלּוֹחַ.

— הֲאֵל לְךָ נִיף כָּתָב!

— אֲנִי כּוֹתֵב, וְאַתָּה תִּכְתֹּב.

— גַּם נוֹרֵי יִכְתֹּב.

— אַתָּה תִּקְרָא, וְאֲנִי אֲשַׁמַּע.

— יוֹסֵף וְנָעִים יִקְרְאוּ.

— אֲנַחְנוּ נִקְרָא.

— כִּדְנוּ נִלְמַד.

הַיּוֹם סִפּוֹר

בַּכֶּתֶב!

הַיּוֹם סִפּוֹר לְנוּ הַמּוֹרֶה
סִפּוֹר.

הַסִּפּוֹר יִפְהַ אֲמַר שְׁמַעוּן.

הַסִּפּוֹר יִפְהַ אֲמַרְהָ דִּינָה.

הַסִּפּוֹר יִפְהַ אֲמַרוּ כָּל הַיְלָדִים.

הַסִּפּוֹר יִפְהַ אֲמַרְתִּי גַם אֲנִי.

הַסִּפּוֹר יִפְהַ אֲמַרְנוּ כִּדְנוּ.

הַמּוֹרֶה מִסִּפּוֹר כִּדְנוּ שׁוֹמְעִים.

— קִרְבֵּי אַתָּה יוֹסֵף!

— סִפּוֹר לִי אֶת הַסִּפּוֹר.

— אַתָּה תִּשְׁמַע.

— הֲאֵל יִשְׁמַע.

— גַּם אֲנִי אֲשַׁמַּע.

— הֲאֵל הַכֶּתֶב שׁוֹמַעֵת.

יוסף מספר :

ילדה קטנה רצה ברחוב
 היא רצה הנה והנה
 וקראה :
 מי ראה את אמי ? מי
 ראה את אמי ?

פגע בה איש וישאל אותה :

את מי את מבקשת, ילדה יקורה ?

את אמא אני מבקשת, ענתה הילדה.

ומי היא אמך, שאל האיש, ואיך נפיר

אותה ?

ענתה הילדה בדמעות :

אמי, היא השוכה מבל האמהות !

היום שירה בפתה

היום לנו שירה בפתה.
 מי ישיר את השירה ?
 אני אשיר את השירה.
 אתה תשיר את השירה.
 גם דני ישיר.
 בקני נשיר יחד.
 הבה נשירה :

שמש שמש

בקר בא

תפי דני

קומו בא

יוסי נרי

קומו בא

שמש שמש

בקר בא

אני ילד חרוץ

אני ילד חרוץ
בבקר בבקר אשכים
לקום עם צאת השמש.
ארחץ במים חמים

וספון את ראשי את ידי ואת רגלי
אלבש את בגדי הנקיים
ואכל ארוחת הבקר -

פוס תה עם לחם וחמאה.
את ילקוטי אשימה על שכמי
בו ספרי מקרא מהברך ועמ
אקרא שלום לאבא
ולאחתי חנה הקטנה
אצא חוצה אל

שירים

עלי נגור

שה צה ורד	עלי באר
שה צמא לי	באר עלי
יבא וישת	ועקו מי פו
ספי הדלי	מלא הדלי

פרתנו

פרה פרה בקר בא!
אל השרה רוצי-נא!
אך יעבר ורד היום
שובי שובי-נא הלם
לכן מתוק ושוב
תתי תתני לרב

ולבית הספר מהר ארוץ
 שם אלמד תורה ומדע.
 עד אחרי הצהרונים.
 אדע לקרא אדע לכתב.
 בערב אני יושב בחדרי.
 לוקח אני את ספרי.
 ושוקד על למודי.
 בספר ספורים ומעשיות.
 גם שירים ובריחות.
 אבא ישמח ואמי שמחה.
 אף אני אשמח.
 כי תלמיד חרוץ אני.

בין חכם ישמח - אב

המלך פיצל השני

בבתה שלנו יש
 תמונה יפה של
 מלכנו פיצל השני.
 בן המלך גאון הראשון.
 מלכנו עודנו קטן.
 הודו האמור עבד-אל-
 אילאה העוצר.
 מושל בשמו על
 עראק מולדתנו.
 אנחנו התלמידים
 אוהבים את מלכנו.

בכל יום אננו שרים שירה יפה. לכבוד מלכנו
 פיצל השני. הוא יגדל והיה לאיש.
 אז ישב על נפסא אביו. והיה למלך גדול
 ונשר. אני אוהב את המלך פיצל.
 כלנו אוהבים את מלכנו.

יהי המלך! יהי המלך!

שִׁיר לַמֶּלֶךְ

הָרִימוּ נַם, וְשֹׂאוּ דָגֵל,
פִּיּוּצֵל מֶלֶךְ, יְחִי שְׁמוֹ!
מִנְהַר פְּרַת עַד-חֲדַקְלָה,
תִּגַּל אֶרְצוֹ, יִשׁוּשׁ עַמּוֹ!

פִּיּוּצֵל מֶלְכֵנוּ, בְּחֶסְדוֹ
הָאֵל יִצוֹר, יָדָיו כְּסֹאוֹ.
יֵאֱמֹץ, יִחַזַּק יְרוּדוֹ,
וְיִשְׁמַר-צִאתוֹ וּבֹאוֹ.

שִׁירוֹ שִׁירָה לַמֶּלְכֵנוּ,
וּלְכְבוֹדוֹ שֹׂאוּ דָגֵל!
פִּיּוּצֵל הוּא מֶלֶךְ עֲלֵינוּ,
מִנְהַר פְּרַת עַד-חֲדַקְלָה.

(ע.ת.)

יָמִים וְזַמָּנִים

שִׁבְעָה יָמִים בַּשָּׁבוּעַ :

יום ראשון . יום שני . יום שלישי .
יום רביעי . יום חמישי . יום שישי .
יום שביעי - הוא יום השבת .

שָׁנַיִם עָשָׂר חֳדָשִׁים בַּשָּׁנָה :

תשרי . חשוון . כסלו . טבת . שבט . אדר .
ניסן . אייר . סיון . תמוז . אב . אלול .

אַרְבַּע תְּקוּפּוֹת בַּשָּׁנָה :

אדר , ניסן ואייר : הם חֲדָשֵׁי הָאָבִיב .
סיון , תמוז ואב : הם חֲדָשֵׁי הַקִּיץ .
אלול , תשרי וחשוון : הם חֲדָשֵׁי הָאֲסִיף .
כסלו , טבת ושבת : הם חֲדָשֵׁי הַסְּתוּי .

פְּרָחִים

הַיְלָדִים הֵלְכוּ וְשָׂרוּ .
הַיְלָדוֹת קָטְפוּ פְּרָחִים ,
אֲדָמִים , כְּחָלִים , לְבָנִים , וְתְכוּלִים .
— לְמִי אַתְּ קוֹטֶפֶת פְּרָחִים ?
שָׂאל נָעִים אֶת דִּינָה .
— לְאָבָא וְאֵמָא , אָמְרָה דִּינָה .
הַיּוֹם יוֹם שֵׁשִׁי , עָרַב שַׁבָּת .
— טוֹב , אָמַר נָעִים .
גַּם אֲנִי אֶקְטֹף פְּרָחִים לְאָבָא וְאֵמָה :

— כִּדְנֹו נֶקְטֹף פְּרָחִים , עֲנֹו כָּל הַיְלָדִים .
קָטְפוּ הַיְלָדִים אֶת הַפְּרָחִים .
וְחָזְרוּ הַבַּיְתָה , כְּדָם שְׂמֵחִים .
עִם זָרִים שֶׁל פְּרָחִים בְּיָדָם ,
לְכַבֹּד שַׁבָּת .
הַשֶּׁמֶשׁ נָטָה לְעָרֵב .

אֵמָא הִדְלִיקָה נֵרוֹת .
שַׁבָּת שְׁלוֹם !

שַׁבָּת שְׁלוֹם , יְלָדִים !

שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם, מַלְאֲכֵי הַשָּׁרֵת, מַלְאֲכֵי עֲלוּן,
 מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.
 בּוֹאֲכֶם לְשָׁדוּם, מַלְאֲכֵי הַשְּׁלוֹם, מַלְאֲכֵי עֲלוּן,
 מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא:
 בְּרַכּוּנֵי לְשָׁלוֹם, מַלְאֲכֵי הַשְּׁלוֹם, מַלְאֲכֵי עֲלוּן,
 מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.
 צֵאתְכֶם לְשָׁלוֹם, מַלְאֲכֵי הַשְּׁלוֹם, מַלְאֲכֵי עֲלוּן,
 מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.
 כִּי מַלְאֲכֵי יְצִיָּה לָךְ לְשֹׁמֵרְךָ בְּכָל-דַּרְכֶיךָ,
 יְהוּה יִשְׁמַר-צֵאתְךָ וּבּוֹאֶךָ.

מֵעַתָּה וְעַד-עוֹלָם

שַׁבַּת שְׁרוּם!

אֵינָא אֹמֵר

קְדוֹשׁ!

יּוֹם הַשְּׁשִׁי!

וַיְבָרֵךְ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל-צְבָאָם.
 וַיְבָרֵךְ אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה.
 וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל-מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר
 עָשָׂה. וַיְבָרֵךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי
 וַיְקַדְּשׁ אֹתוֹ. כִּי בּוֹ שָׁבַת מִכָּל-מְלֹאכְתּוֹ,
 אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוּה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא
 פְּרֵי הַגֶּפֶן:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוּה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמוֹצִיא
 לֶחֶם מִן הָאָרֶץ:

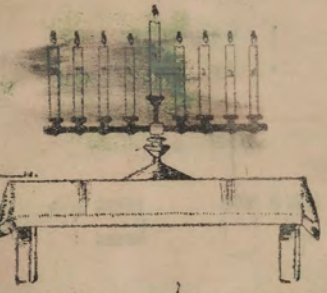
חג לנו חג אור!

היום לנו יום טוב

היום הנקה

הנקה חג טוב

הנקה חג ופה

בחנכה לנו חפש בחנכה לנו אור

אבא מדליק נרות בחנכה

בליל ראשון של חנכה מדליק נר אחד

ובכל יום מוסיף נר אחד

שני נרות שלשה נרות ארבעה נרות

חמשה נרות ששה נרות שבעה נרות

שמונה נרות

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר

קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר חנכה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שעשה

נסים לאבותינו בימים ההם בזמן הזה:

הנרות הקדוה

הנרות הקדוה אנחנו

מדליקים על הנסים ועל

התשועות ועל הנפלאות

שעשית לאבותינו על

ירי פהניך הקדושים

וקל שמונת ימי חנכה

הנרות הקדוה קדש

ואין לנו רשות להשתמש בהם

אזא לראותם בלבד

בדי להודות לשמך

על נפיק נפלאותיך וישועותיך +

מחר חמשה עשר בשבט
 מחר חג האילנות.
 בחג האילנות יש לנו חפש
 אבא קנה הרבה פירות.
 בא הערב, והשמחה רבה בבית.
 אני ואחי מחפשים לבא אבא.
 הנה הוא בא, וקורא לנו שלום!
 אמא ערבה את השלחן.
 עדין כל מיני פירות וממתקים.
 חלות-לחם, צמקים ותאנים.
 רמונים, זיתים ותמרים.

תפוחים, אגסים וערמונים.
 אגוזים, שקדים ואפרסקים.
 תפוחי זהב, לימונים ואבטיחים.
 לביבות ומנדנות.
 כדנו מספים על השלחן.
 ששים ושמחים לקראת חג האילנות.

אבא מברך:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם,
 בורא מיני מזונות:
 ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם,
 בורא פרי העץ:
 ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם,
 בורא פרי האדמה:

ברוך אתה יהוה
 אלהינו מלך העולם,
 שהכל נהיה ברכו:

זמר לפורים

חג פורים, חג פורים,
 חג גדול הוא ליהודים,
 מסכות, רעשנים,
 זמירות, ורקודים.

הבה נרעישה רש, רש, רש,
 הבה נרעישה רש, רש, רש,
 ברעשנים!

חג פורים, חג פורים,
 זה אד זה, שולחים מנות:
 מטעמים, ממתקים,
 ענות, ומגדנות.

הבה נרעישה רש, רש, רש,
 הבה נרעישה רש, רש, רש,
 ברעשנים.

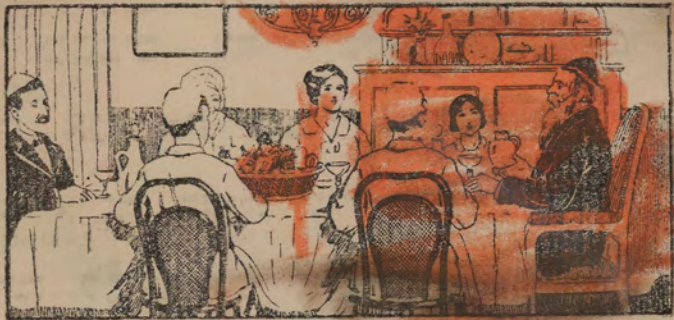

היום פורים לנו

בא פורים, באה שמחה לעולם.
 בבית הכל עסוקים, אופים לחמניות
 ודבשניות, ומדבקים לביבות לכבוד פורים.
 אני ואחי מסדרים משחק הקן.
 יוסף הקטן קנה תף ורעשן.
 הערב בא, לובש אני בגדי חג.
 והולך עם אבא לבית הבנסת.
 שם קהל רב אנשים ונשים,
 היקדים והבנות ששים ושמים.
 החזן מברך וקורא מגדה.
 ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, אשר
 קדשנו במצותיו וצונו עד מקרא מגדה:

Handwritten signature or mark at the bottom right of the page.

בַּלִּיל פֶּסַח

בא חדש ניסן, העבודה רבה בפיות.
 מנקים את החדרים והרהיטים,
 ואופים רקיקי מצות לפסח.
 החיש תפר לי בגד יפה.
 אף געלים חדשים קנה לי אבא.
 בערב פסח הכל מוכן, אבא הלך להתפלל.
 אמא הדליקה גרות וערכה את השדחן.
 בלנו שמחים לקראת החג הגדול.
 כל הפנים צוהלים מרב שמחה.
 הגרות מבריקים,
 הקצרות והפוסות מבהיקים.

שיר ההדלקה

בליל פורים, יצאתי אל הרחוב,
 עמי אחי יוסף ושאר החברים,
 לראות בהדלקה של פורים.
 עשרות ילדים וילדות,
 ערכו מחול מסביב למדורה.
 וירקרו וישירו מי בתף ומי ברעשן.
 וקול השירה הזך ועולה:
 עורי, עורי, עורי, עורי, אש,
 עוד עצים לך נקושש,
 וסביב פה נחולל,
 כל הדולה, כל הדיל!

בִּדְנוּ מִסָּבִים עַל הַשְּׁלַחַן בְּלֵיל פֶּסַח.
פֹּתַח אָנִי אֶת סֵפֶר הַהֲגָרָה שְׁדַמְרֵתִי.
אָבָא אוֹמֵר קְדוּשׁ עַל כּוֹסוֹ.

הַקִּילָה לְבִדְנוּ יֵשׁ כּוֹסוֹת מְלֵאִים יַיִן.
הַתְּחִיל הַפֶּדֶר, אָבָא שׂוֹאֵל:

— מַה נִּשְׁתַּנֵּה הַקִּיָּקָה הַזֶּה מִכָּל הַקִּיָּלוֹת?

— עֲבָדִים הָיִינוּ לְפָרְעָה בְּמִצְרַיִם.

וַיּוֹצִיאֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִשָּׁם.

וַיִּתֵּן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה עַל יַד מֹשֶׁה נְבִיאָו.

וַיִּצְוֵנוּ לֶאֱכַל מִצָּה וּמְרֹר בְּפֶסַח.

כְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַזְמִנֵּם:

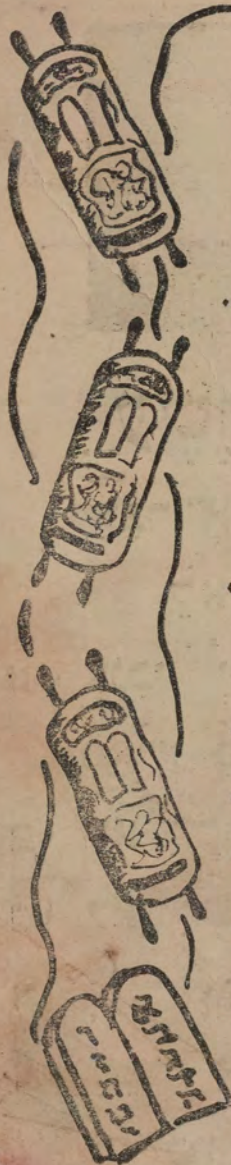
כְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם

שֶׁהַחַיִּינֵנוּ וְקִיַּמְנוּ וְהַגְעֵנוּ לְזִמְן הַזֶּה:

חג השִׁבְעוֹת

בְּשֵׁשֶׁה בְּסוּיִן יֵשׁ לָנוּ חַג:
חַג הַשִּׁבְעוֹת, חַג מִתֵּן הַתּוֹרָה.
אֲבוֹתֵינוּ יִצְאוּ מִמִּצְרַיִם,
וַבָּאוּ אֶל הַר סִינַי.
מֹשֶׁה רָבֵנוּ עָלָה אֶל הָהָר,
וְשָׁם נִגְלָה עָלָיו יְהוָה אֱלֹהֵינוּ.
וַיִּתֵּן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה,
בְּהַר חֲקִים וּמִשְׁפָּטִים טוֹבִים.
הַתּוֹרָה הִיא סֵפֶר קְדוּשׁ לָנוּ.
כְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל
הָעַמִּים, וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ.
כְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

עֲשֵׂרֵת הַדְּבָרִים

וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לְאַמֵּר:

- (א) אֲנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִצְרַיִם
  - (ב) לֹא יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל פְּנֵי
  - (ג) לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׁוֹא
  - (ד) זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ
  - (ה) כְּבוֹד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ לְמַעַן
- יֵאָדְיֶכֶן וְיִמִּיד

- (ו) לֹא תִרְצַח
- (ז) לֹא תִנְאֹף
- (ח) לֹא תִגְנֹב
- (ט) לֹא תַעֲנֶה בְרַעְדְּךָ עַד שִׁקְר
- (י) לֹא תִחְמַד כָּל אֲשֶׁר לְרַעְדְּךָ

שִׁמְעוּ יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

יְהוָה אֶחָד

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלִכּוֹתָו לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאַהֲבַת אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לֵבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדְךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצִיָּךְ הַיּוֹם עַל לֵבְבְךָ: וְשָׁנַנְתָּם לְבִנְיָד וּדְבַרְתָּ בָם בְּשַׁבְּתְךָ בְּבֵיתְךָ וּבְקִדְּמֹתֶיךָ בְּדֶרֶךְ וּבְקִשְׁרוֹתֶיךָ וְעַתָּה עַל יְדֵי וּבְחַבְּתָם

ראש השנה

ראש השנה, ביום הראשון לחדש תשרי,
 הוא יום הזכרון - יום תרועה.
 בקדנו הולכים לבית הכנסת. אנשים,
 נשים וטף, אני יושב על הספסל אצל
 אבא ובגדי סדור תפלה.

על הבימה עומד החזן ומתפלל בקול נעים.
 אחרי קריאת התורה עמד זקן אחר אצל
 החזן. הוא התעטף בטליתו, ויקח בידו
 שופר ויתקע. בבית הכנסת הדממה נוראה,
 ואני חרדתי לקול השופר.

אחרי התפלה ברכנו איש את אחיו:

לשני מירבה!

ותיה!

דע לפני מי אתה

יום הכפורים

בתשועי לחדש תשרי, ערב יום הכפורים,
 התניעה רבה בבית. שוחטים עופות
 ותרנגולים, ומכינים סעודה גדולה אחרי
 הצהרים.

מחר, העשור לחדש הוא יום הכפורים,
 יום התענית, יום הסליחה.

אנא ואמא ואחי הגדולים מתענים. גם

אני אמרתי לעזים, אך אבא אמר לי:
 — לא תוכל, כי עודך קטן פני.
 בערב, וממחרת הבוקר, ביום הכפורים,
 התפקה נמשכה כמה שעות.
 בית הנסות מלא מקהל רב, כלם עטופים
 לבנים, ומאזינים לקול התפקה, ומבקשים
 סליחה.

כי ביום הזה יכפר עליכם
 לטהר אתכם מכל חטאתיכם
 לפני יהוה יתהררו:

תג תסכות

אחרי צאת אבותינו מארץ מצרים, הלכו
 במדבר ארבעים שנה עד-בואם אל ארץ
 כנען. במדבר ישבו בסבות ויאכלו את המן,
 ולזכרון אנו חוגגים את חג הסבות,
 בחמשה עשר בתשרי, ויושבים שבעת ימים
 בספה. אבא עושה את ספתנו בחצר הבית.
 הספה עשויה מעצים וענפי תמר. אבא קנה
 חלב יפה ואתרוג, הדולב עשוי מפפות
 זמרים וערבי-נחל, והאתרוג פרו עץ הדב.
 הספות הוא זמן שמחתנו, בסוף החג יש
 גם שמחת התורה, בקנו הולכים לבית
 הנסות, ומקיפים את התבה בשירי

עֵתָהּ יוֹדַע אֲנִי לִקְרֹא בַּסֵּפֶר
 מִחֵד יִתְחַיְלוּ יָמַי הַחֹפֶשׁ.
 בְּבֵית הַסֵּפֶר שָׁבְתוּ הַלְמוּדִים.
 הִנֵּה עֵתָהּ יוֹדַע אֲנִי לִקְרֹא
 בַּסֵּפֶר. בַּשָּׁנָה הַבְּאֵה אֶלְמֹד
 עוֹד הִרְפֵּה אֶקְרֹא בַּסֵּפֶרִים
 יְדוּלִים, אֶלְמֹד אֶת תּוֹרַתֵנוּ
 אֶדַע אֶת כָּל-הַכֶּתוּב בְּהֵ
 אֵל אֶהְיֶה גַם אֲנִי יְהוּדֵי מִטֵּב
 כָּל-הַשָּׁנָה לְמַדְנֵי הַ
 חֹפֶשׁ בְּאֵ כָּל יְחִי

[Faded and mostly illegible text on the left page, possibly bleed-through or very light ink.]

07A
 710
 73

